

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga, BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba Puerto-Rico, 16 rals., Estranger, 18 rals.

ACTUALITATS.—BARRETS DE RIALLAS.

Com que are 'ls generals han de dur casco,

Cap á cal drapayre á vendre's los barrets.

L' Ajuntament concebeix una idea magnífica

Un municipal ab barret de prestigi.

Barcelona s' hi parteix de riure.

Trage de prestigi avants de ploure.

Trage de prestigi després de ploure.

LA JUGADA POLITICA.

(EN UN CORRO DE PEIXOS GROSSOS).

Martinez Campos:—Bah! bah! dignin cla y llis lo que pensan: ¿que m' atacan ó 'm defensen? ¿ab quants, ab quins puch conta? Perque si al mitj del sar... u m' han d' aná á girar la cara, tant se val que 'u dignin ara; ho planto tot y... ¡adieu sian!

Cánovas:—Oh! Ja veurá, parlem' ho un xiquet ab calma: veig que vostè té molt' alma... Si 'l combatim ¿qué farà?

Campos:—Home, que 'm demana! Faré... faré... (¿qué diré?) vaja, sense embuts, faré tot lo que 'm darà la gana.

Cánovas:—Molt tè, enterats. ¡Sempre serà 'l mateix home, vostè tot s' ho preu á broma may te frances apurats!

Donchs jo, per la mèva part 'm poso á l' espectraliva; si veig que 'l mom-nt arriba, veurè de salvarlo ab art.

Alonso Martin z:—Jo l' ajudaré ab gust (ó ab pena,) som no més mitj dotzena, pero valém un milló.

Un sol tracte tè de haverhi y es que ha de pensá ab nosaltres: 'n trèn einch ó sis dels altres y 'ns coloca al ministeri.

Romero Robledo:—Qui l' hi pot dar més protecció, soch jo y 'l mèu... batalló; general pot conta ab mí.

Ab la condició precisa de que pendrà 'l parer mèu; si 'u accepta soch tot seu y quan vu gui... res, m' avisa.

Sagasta:—Jo 'n duch quaranta; tot ho fem per tot servim; vegi si l' hi convenim; pagant sant Práxedes canta.

Campos:—Bravo! A tots me 'ls quedo, tots semblan de bona pasta; conto ab Alonso y Sagasta, y ab Cánovas y Robledo.

Si tots me donan ajuda puch tirá avant sense pó, ara veurán de debó com l' estat d' Espanya muda.

Tots á coro:—¿Com? ¿qué dia? ¿Nos accepta á tots plegats? ¿Tots junts se 'ls sens aliats? Vaja, Campos, ¿que se 'n riu?

Campos:—¿No se m' han ofert? Romero:—¡Creyantme á mí! Cánovas:—Si 'm segueix, sí! Sagasta:—¡Dantme 'l poder!

Campos:—Tots no 'n poden sél... Martinez:—Pues no 'l segueixo. Romero:—Jo 'l combatoixo. Sagasta:—L' atacaré.

Cánovas:—Jo faré 'l bú. Romero:—(Per 'vuy m' escorro!...) Lo pais, (ficantse al corro.) —Y jo ¿que no soch ningú?

C. GUMA.

Los constitucionals ván reunirse dias endarrera per veure que farian. Se ván reunir en número de 48. Un' auca. Y ván acordar quedarse á véurelas y no dir res. Un' auca de redolins sense lletra, com la del sol y la lluna.

En Martinez Campos vá fer un discurs davant de la majoria del Congrés. Y l' endemà vá repetir lo mateix discurs davant de la majoria del Senat. Quan lo de Sagunto vá demostrar que tenia voluntat; are aquest dia vá demostrar que tenia memoria; en avant no l' hi cal sino demostrar que te enteniment.

Lo nou ministre d' Estat, segons diu un periódich, déu cantitats considerables al Estat.

De manera que l' Estat es en bonas paraulas un inglés del Sr. Ministre d' Estat; y seguint fins al cap-de-vall aquests càlculs, resulta que 'l ministre, no es ministre d' Espanya, sino de Inglaterra.

Ja no falta sino que 'ls zulus nos clavin llenya.

Al últim en Barzanallana ha sigut nombrat president del Senat. Algú observaba qu' es cego.

—Millor! deya un ministerial, aixís podrá fer la vista grossa! Y jo anyadeixo:—A la terra dels cegos lo qui té un ull es rey; y á la terra dels tontos ho es lo cego.

Vá presidir la sessió preparatoria del Congrés un tal Sr. Verdugo.

Una comedia que al acte primer ja hi surt lo verdugo ¿com acabarà?

Lo concert Amigó del dissapte passat vá ser brillantísim, tan per la concurrència, com pèl programa, com per la manera com vá executarse.

Un concurrent deya:—Observo que hi ha molt arrós.

Y un altre contestava:—Are no falta sino que 'ls cantants fassan alguns galls; que 'l Sr. Amigó ho fassi coure tot plegat, y que 'ns dongan concert y un plat d' arrós per despedida.

ROMERO ROBLEDO.

Jo á n' en Martinez Campos pico la cresta; no estich per aguantarme, fora comedias. Ha arribat l' hora. No hi ha més, que 's defensin: no estich per bromas.

CÁNOVAS.

Romero Romerito que tinguém calma: tú veurás com l' hi dono una abrassada. Y la trabeta tot fentli ab dissimulo te 'l tiro á terra.

Los municipals han estrenat barrets de cresta. Es una barreja dels sombreros dels civils, dels cotxeros dels morts, y dels estudiants de Cervera. Sino qu' en lloch de la cullera hi portan l' escut de Barcelona.

Es igual! Aquell escut també 'ls serveix per menjar.

Un deya:—¡Quina mena de sombrero! ¿Com ne diuhen?

—Tricornio, deya un altre.—No senyor, responia un tercer, es un tricuspis.—¡Cá! exclamava un quart, es un barret de cresta.

—Donchs s' equivocan, vá respondre 'l municipal, no es tricorni, ni tricuspis, ni barret de cresta, es una moda nova que 'n diuhen sombrero de prestigit!

Una cosa voldria veure. ¿No saben qué? La cara que faria 'l senyor Fontrodona ab un d' aquests barrets de riallas.

Lo dia de la reunió de la majoria vá estallar un petardo.

Un moderat:—Es lo petardo que 'ns ha donat lo general Martinez Campos.

En la reunió de la majoria en Martinez Campos vá fer un discurs alabant á n' en Cánovas, y en Cánovas vá ferne un altre alabant á n' en Martinez Campos.

Es natural: som á la primavera y 's tiran floretas. Ja arribará la temporada dels tronxos.

Un llegeix en un periódich la següent noticia: «L' Etna ha tingut una nova erupció.»

Una senyora molt aficionada als remeys casuals, al sentirho respon: —Aixó ray, que l' hi dongan l' aygua de agram.

—No m' han volgut admetre aquest quadro á la Exposició, deya un artista de Paris.

—Com volias que tè l' admetessin si no hi ha res pintat sobre de la tela.

—Es que jo soch un pintor nihilista.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- XARADA 1.ª—Tamboret.
- ID.—Ufana.
- MUDANSA.—Gas, Ulas, cas, vas, nas, pas, mas.
- ENDAVINALLA.—Pastanaga.
- CONVERSA.—Butlla.
- TRENCA-CLOSCAS.—Cuaresma.
- ROMBO.— L I S L I C E O S E T O

8. GEROGLÍFICH.—Brams d' ase no pujan al cel. Ha endavinat totes las solucions N. E. O.: n' han endavinades 7, Gat y gos. y J. Arnau; 6, Marieta T. de Reus; 5, Almira y Aprenent de poeta; 3, J. Peix y S. y Noy de sucre, y 1 no mes Mister Broquil y N. Sensata.

XARADAS.

Una noya qu' es total y per cert bastant pitera prima-segona-tercera la quatre-tres de 'n Pascual qu' es dos-quinta-quatre-quinta de pits, y l' hi vol doná puig que molt contenta está una riquísima pinta.

AFRICA Y LERROXELA.

CONVERSA.

- ¿Que tal Baldiri?
- Per are, anem passant.
- ¿Y la teva cusina?
- Ni tan bona com sembla, ni tant mala com deyan.
- ¿No van batejarli ahí á una nena?
- Sí.
- ¿Quin nom l' hi van posar?
- Are mateix entre tú y jo he havém dit.

O. NAIRAM.

TRENCA CLOSCAS.

Batista, Anton, Agusté, Lluís, Demetrio, Sebastia, Enrich. Combinar aquests noms de manera que de las inicials ne surti 'l de una població molt important de Catalunya.

J. DOMENECH.

GEROGLÍFICH.

V V
T T
I T N
VI
Anton
ke L ke
E K E
D A I I
:
pon

J. SUST Y G.

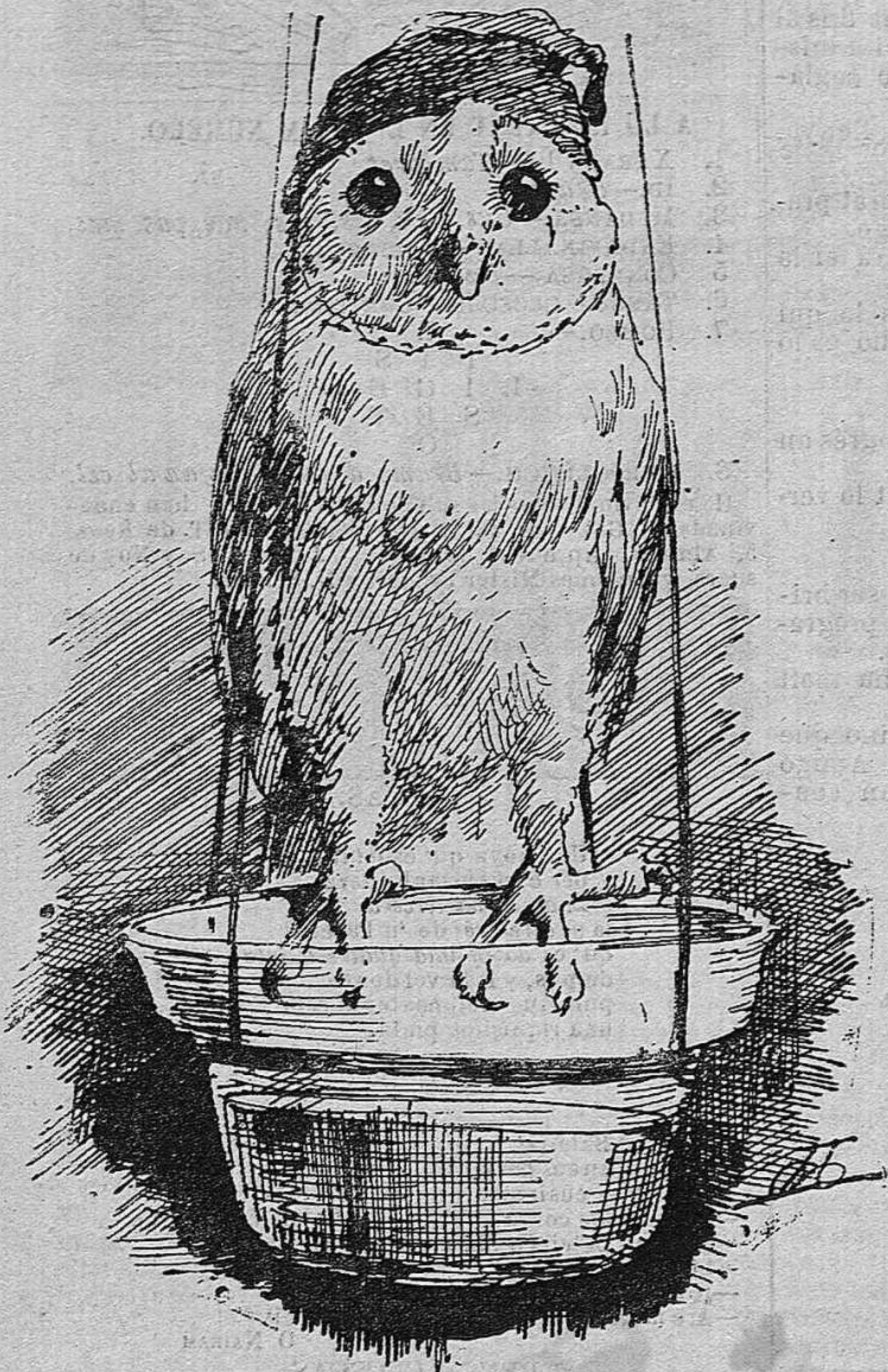
CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Almira, Tixa xich de M. de R., J. Llompart, J. M. de Cabrera, Nef y Cloro, y Pau Sala. Las demés que se 'ns envian y no 's mencionan no poden insertarse, com y tamoch lo qu' envian los ciutadans J. Arnau, Gat y Gos, Pau Gri Pau, Chocolata Rusa, Carmello Llapisós, Crema jelada, Noy de sucre, Campaner, Marieta J. de Reus y Y. S. R. Ciutadá Pessigollas: Publicarém un geroqlílich.—F. Vila: Arreglat podrá anarhi algun epigrama.—Pau Sala: Lo mateix l' hi dihem.—Nef y Cloro: Publicarém un geroqlílich.—J. M. de Cabrera: Idem lo sèn y una mudansa.—Tixa xich de M. de R.: Idem, trenca-closcas, logogrifo y un geroqlílich.—J. Peix: Idem, lo que 'ns envia.—Aprenent de poeta: Insertarém la combinació y 'l trenca-closcas.—Vehi de Sant Gervasi: Queda complasent.—Sebastia Gomila: En la poesia hi ha alguna cosa massa crua.—Casamajó: Queda servit.—Marenga seca: Publicarém la conversa.—R. Jaumandreu: Hi anirà 'l problema.—E. Snopnas: Idem la major part.—F. Ll. y B.: Publicarém los epigramas.—Pau Cornadó y G.: Publicarém geroqlílich, quadrat, triangul y mudansa.—J. V.: Alló que sembla un epigrama refet podrá anarhi.—Un llarch: Publicarém l' epigrama.—Simbey: Hi anirà conversa, trenca-closcas y logogrifo.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

Barcelona: Imp. Lluís de Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 22.

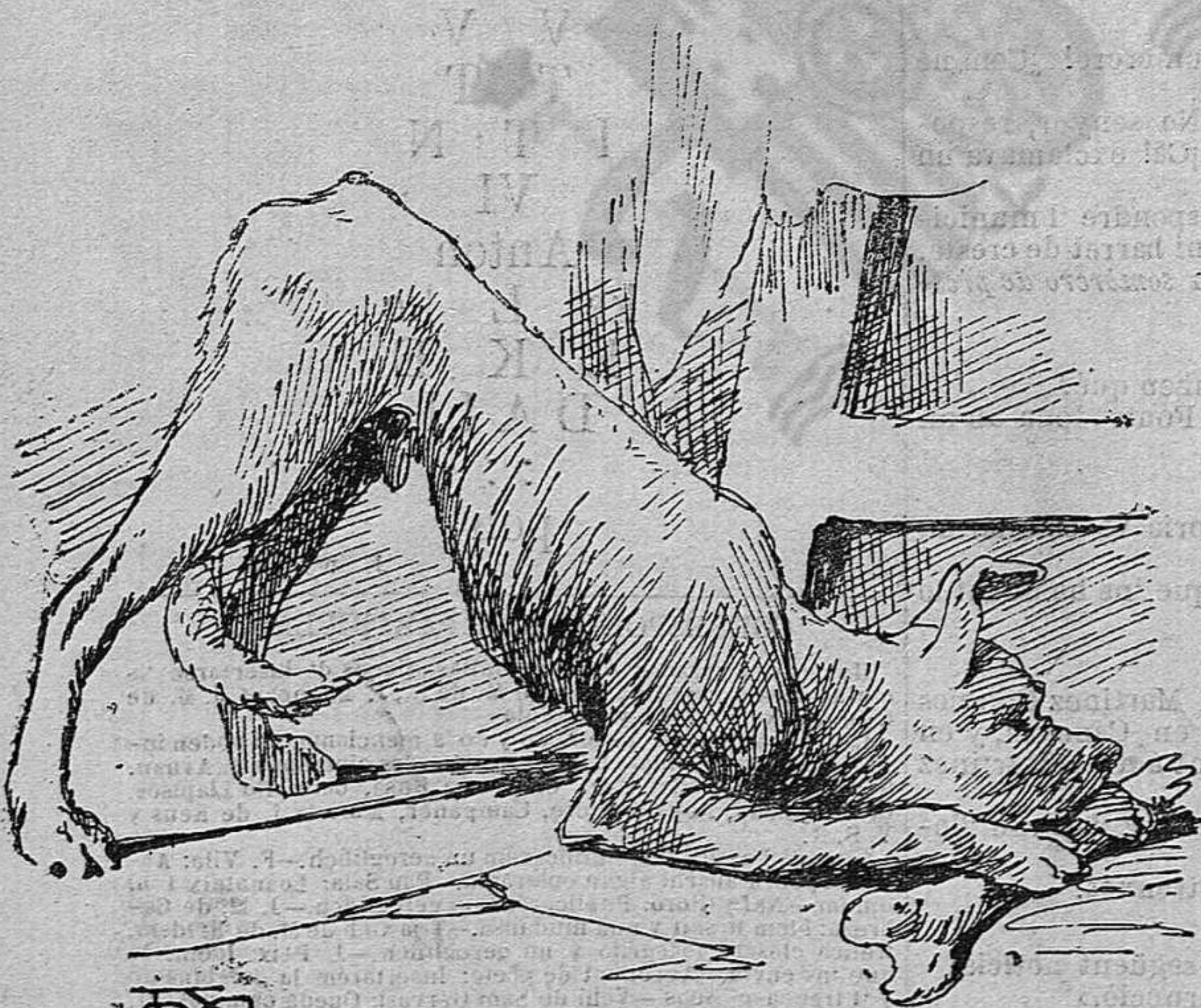
TIPOS CONSERVADORS.

—«Llibertat de cultos!... Cà.
¡Quin deliri! Una utopia...»
(Eco de una sacristia,
Oliva de campaná.)

—«Are m' han fet general
y encare no sé perquè...
Anem bè, molt bè, molt bè...»
(Lo país:— ¡Uy que aném mal!)

Ja está vist, per mes que costi
tot s' alcanza, fort ó tendre:
are 'l que me 'l vulga pendre,
si es prou maco, que s' acosti.

Jo tot m' ho tiro á l' esquena,
tot per mí es satisfacció.
Ja 'u veuhen, per ser com jo
se n' ha de venir de mena.